

Ureja uredniški odbor — Glavni urednik Stručni Karel — Naslov uredništva in uprave: Posavski tednik, Videm-Krško 1 — Čekovni račun pri NB FLRJ Krško številka 615-T-145 — Tiskarna Mariborska tiskarna — Celoletna naročnina 400, polletna 200 četrtletna 100 dinarjev — Posavski tednik izhaja enkrat tedensko

KRŠKO, dne 3. julija 1954

POSAVSKI tednik

P.n. študijska knjižnica Milana Jance P. Novo mesto

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI OKRAJA KRŠKO

7 dni po svetu Nekateri misli ob koncu šolskega leta

ZENEVA se je ta teden s svojimi mnogo obetajočimi načrti umaknila nekam v ozadje. Kar čuti se, da so jo glavni »aduti«, t. j. zunanji ministri zapustili in da sedaj ni več izjav »prve stopnje«, ki bi — ugodne ali neugodne — vzbudile javno mnenje in z njim vred tisoče in tisoče komentatorjev po vsem svetu. Skope vesti tujih agencij iz Zeneve govora o tem, da vojaške komisije, pa tudi uradne delegacije devetih držav počasi, pa zanesljivo prodirajo proti osnovnemu cilju — ustavitvi sovražnosti v Indokini.

Najnovejši dogodki v tem delu Azije dokazujejo, da bo temu menda res tako. Francosko vojaško poveljstvo je že sklenilo, da se bo povsem umaknilo z južnega pasu delte Rdeče reke, katerega so vse do danes francoske čete tako vztrajno in ogorčeno branile. Ho Si Min-hove enote so že vkorakale v glavna mesta. Kakor pravijo v francoskem poveljstvu, bi bila vsa prizadevanja francoske in Francozom naklonjene baodajevske vojske tako in tako zaman, če bi nasprotnik le povzel vojaške operacije večjega obsega.

Tako pojasnilo velja predvsem domačemu trgu. Kaže pa, da se francoska vlada v resnici pripravlja na premirje v Vietnamu. V načrtih o premirju je namreč tudi oni del, ki govori o dveh conah, v katere naj bi se po ustavitvi ognja umaknile oborožene sile obeh vojskujočih se strank. Ho Si Minh je po svojih predstavnikih večkrat izrazil željo, da naj področje, kamor se bodo morale umakniti njegove čete, obsega tudi delto Rdeče reke.

Francija hoče še pred sklenjenjem premirja urediti te zadeve, četudi se kažejo na zunanji kot navaden umik pred nasprotnikom. Toda njene poteze niso prav nič vseč ameriški vladi. Najbrž je to stališče dobro izrazil avstralski zunanji minister Casey, ko je po konferenci treh držav Pacifiškega pakta v New Yorku dejal, da bo treba sedaj, ko se Francija umika s področja Rdeče reke, pohiteti z ustanovitvijo obrambnega pakta v Jugovzhodni Aziji. S tem je potrdil ameriško tezo, da pomeni vsakršen umik francoskih čet v Indokino hkrati zmago za »svetovni komunizem«.

IZ AMERIKE SE VRAČATA v domovino britanski vladni predsednik Churchill in zunanji minister Eden, ki sta se z ameriškim najvišjim predstavnikom skušala sporazumeti o skupnih glediščih do vseh perečih mednarodnih vprašanj, pa tudi do medsebojnih odnosih. Churchill je sicer izjavil, da so odpravili vsa nesoglasja, tudi skupna deklaracija, ki sta jo objavila z Eisenhowerjem po nujnih razgovorih, naj bi potrdila njegove izjave. Toda osnovne razlike glede azijskih vprašanj so ostale, posebno kar zadeva Kitajsko in njen sprejem med Združene narode. Churchill je samo prepričal svojega ameriškega kolega, da je treba počakati z obrambo v Jugovzhodni Aziji vse dotlej, dokler ne bo skušal francoski vladni predsednik v določenem roku objaviti svojih načrtov za pomiritev v Indokini.

Toda ali bodo v Londonu spremenili svoje stališče sedaj, ko se Francozi pripravljajo na premirje in se umikajo iz nekaterih delov Indokine? Verjetno je, da bo ameriška diplomacija sedaj lahko »dokazala«, da je nevarnost pred kitajskim vplivom v Indokini vse večja in da je skrajni čas, da se ji uprejo s posebno obrambno organizacijo, ki bo zaščitila pritrjevanje tega vpliva naprej.

Na to vprašanje bodo odgovorili dogodki prihodnjih dni. Na ta vprašanja bodo odgovorili dogodki prihodnjih dni.

Posebno na prvi pogled nepričakovano smer so ubrali tudi DOGODKI V GUATEMALI. Po tem ko se je VS — očitno po prizadevanjih ameriških predstavnikov — pokazal kot nezmožnega da bi pošteno zgrabil (Nadaljevanje na drugi strani)

Dne 24. junija smo imeli zaključek šolskega leta. Ob tej priložnosti je bila podana z učencem in dijaki zaključna analiza njihovih uspehov in neuspehov v preteklem šolskem letu. Večina je z zadovoljstvom sledila analizi svojih ocen in razgovorom, kaj in kako prihodnje šolsko leto, da bo učni uspeh še boljši, da bo naša socialistična domovina pridobila čimveč mladih kadrov, oboroženih s potrebnim znanjem.

Zalostno so pa gledali in obračali svoje »izkaze« oni, ki so bili med šolskim letom nekoliko preveč »korajžniki«, takrat, ko je bilo to najmanj potrebno, da niso mogli slediti pouku, niso dojemali učne snovi, dobivali slabe ocene in tako izgubili eno leto. Na roditeljskih sestankih smo razpravljali o potrebi šolanja, znanja, vzgoje itd., pri čemer so bili nekateri starši precej aktivni. Za pa niso sodelovali s šolo vsi starši. Niti blizu jih ni bilo kljub posebnim povabilom, da se pogovorimo z njimi o njihovih otrocih in o njihovi bodočnosti.

Cez dva meseca bodo šli mali junaki prvič v šolo...

Nekateri očetje (k sreči za njihove otroke — res le nekateri), so izjavljali, da svojih otrok ne morejo redno pošiljati v šolo, ker jih potrebujejo doma, ker nimajo nobene druge delovne sile.

Ne vem, ali so se ti očetje pri tem zavedali, da njihov otrok ni mrtev stroj, ampak mlado bitje, ki je še v telesnem in duševnem razvoju. Naš ljudje vedo, da se mlade živine ne sme prehitro vpregati v delo, sicer bo v rasti in razvoju zaostala. Ali pa pri tem pomislijo na svoje lastne otroke, ki jih dnevno vpregajo v težka in težja dela, kaj bo z njimi in njihovim razvojem? Res je, da pravimo ob različnih priložnostih, da je človek iz železa. Ne moremo pa se strinjati s tem, da bi bil iz železa tudi šoloobvezen otrok, ki šele raste, ki je šele v telesnem razvoju. Ali takšni starši pomislijo, kakšno škodo delajo svojem lastnemu rodu, ko dajejo prednost mladi živini pred svojimi lastnimi otroki? Kako se more takšen otrok, ki je od dnevnega dela izmučen, pripraviti na šolo in v šoli zadovoljivo in uspešno slediti pouku? Nikakor! Rečejo otroku, ko pride iz šole: »Pusti zdaj knjige in zvezke, imel boš dovolj časa zvečer!« Pride pa večer in oče, ki je utrujen od dnevnega dela, se vleče, sin-šolar, ki je telesno mnogo šibkejši, pa naj bi opravil še dolžnosti do šole, do sebe in do svojega znanja. To je nemogoče! Zato takšni otroci v šoli zaostajajo in ne po svoji krivdi. Takšni starši zelo grešijo nad svojimi otroki, ki verjetno smatrajo, da jih rodiš le za to, da jim bodo čimprej nadomestili delovno silo, pri čemer se pa ne zavedajo ogromne odgovornosti do svojega potomstva.

Na posameznih šolah pa je s tem v zvezi tudi velik odstotek zamud, kar tudi kvarno vpliva na učni uspeh otrok. Lahko rečemo, da prav tako grešijo tisti starši, ki svoje otroke prekomerno zaposlujejo, kakor oni, ki svojih otrok ne pošiljajo redno v šolo. Otroci izpolnijo svojo šolsko obveznost, ki se pa v teh negativnih primerih konča kje v 3.

kvčjemu 4. razredu osnovne šole in še to večkrat po »zaslugi« učiteljev, ki so jim ob dovršenju šolske obveznosti pač »spregledali«. To ni nikomur v korist, najmanj pa učencem, čeprav mislijo posamezni starši, da je dovolj, da zna njihov otrok pisati in brati. Ko pa takšen otrok pride v letnik predvojaške vzgoje in pozneje na odsluženje vojaškega roka, se pokaže, da je tisto pozabil, kar si je kljub vsem nerazumevanju staršev pridobil, in da se ne zna skoraj več podpisati.

Nekateri kmetje, ki so se verjetno skregali s pametjo, pravijo, da je za kmeta vse dobro, da kmetu ni treba znanja, ampak da je dovolj, da zna ravnati z živino in obdelovati polja. Najbrž pa tem ljudem ni prišlo na misel, da je pri vprašanju znanja tudi vprašanje kmetijske proizvodnje, da le s pridobljenim znanjem najdemo način, kako dvigniti kmetijsko proizvodnjo iz dosedanjega zaostanosti.

V Evropi so države, po površini manjše od Jugoslavije, ka-

darsko naprednih državah pride prav posebno do izraza znanje, ki so si ga tamošnji kmetje pridobili s šolanjem. Z znanjem oborožen kmet se ne bo boril s svojo zemljo samo toliko, kolikor pač sam potrebuje za svojo družino, ampak bo dvigal kmetijsko proizvodnjo na čim višjo stopnjo proizvodnje, s čimer ne bo koristil samo sebi, ampak celotni socialistični družbi. Kmet-proizvajalec se mora zavedati, da so poleg njegovega tudi drugi, ki niso v kmetijski proizvodnji, ki delajo v tovarnah in rudnikih, da je treba tudi zanje priskrbeti hrano, kakor se delavci trudijo, da proizvajajo za kmeta to, kar on potrebuje, in če si bo v šoli pridobil vsaj osnovno znanje, bo to razumel.

Tu se nam ponovno zopet vsiljuje vprašanje potrebe po znanju in pa po presojanju negativnih primerov, da končno le uvidijo, da samo škodujejo svojim otrokom, ako jih redno ne pošiljajo v šolo in jih preveč zaposlujejo pri domačih delih.

V krajih, kjer takšnih problemov ni, otroci razmeroma redno izpolnjujejo svojo šolsko obveznost, si pridobivajo potrebno znanje, uspešno opravljajo različne izpite ob vstopu v druge šolske zavode; mine nekaj let, pa se takšen bivši učenec oziroma dijak prisreže domov s spričevalom, ki ga kvalificira za poklic. Kaj pa prej omenjeni negativni primeri? Takšni otroci so pozneje, ko se odloča o njih bodoči usodi, žalostni in preklinjajo starše, ki so jih rodili, jih v otroških letih izkoriščali, in jim niso nudili dovolj vzgoje in časa, da bi zadostili v šolskih letih svoji osnovni nalogi: »Uči se in si pridobivaj znanje, da boš koristen član družbe, med katero živiš.«

To so nekateri misli, o katerih naj razmišljajo starši, med počitnicami, da bo prihodnje šolsko leto uspešnejše tudi za tiste otroke, ki so imeli sedaj slabši uspeh v šoli. D. J.

Mile Pletevski:

Žetev

Ze klasje težko k tlom se sklanja in včasih v vetru vzvalovi, podoba je morja, ki brez vprašanja poveste o kruhu v srehi pozlati.

Nad morjem pesem se škrjanca čuje, ki spremlja utrujeni obraz, a utrujeno srce se le raduje — peljali kmalu bomo to zlato v vas.

Delovni ljudje pomagajo odstraniti posledice neurja

Na pobudo organizacije Soc. zveze in občinskih štabov za pomoč poplavlencem so naši delovni ljudje širom po okraju pomagali odstranjevati posledice po zadnjem neurju. Kjerkoli je bila potrebna njihova pomoč, so prihiteli in nesebično pomagali, da bi čimprej spremenili podobo poškodovanih cest, poslopij in polj. Najbolj so se izkazali delovni kolektivi, ki so žrtvovali svoj prosti čas, pa tudi otroci niso zaostajali. Majhni, toda polni volje in sočutja do prizadetih, so očistili vrtove in polja raznih naplavin, ki so dušila rast raznih povrtin in drugih kultur.

V Sevnici je 5. in 6. junija 30 članov SZ delalo pri odstranjevanju naplavin s cest in poslopij. 7. in 8. junija je šest članov PAZ očistilo najbolj poškodovana poslopja. 18. in 19.

junija je 113 šoloobveznih otrok čistilo vrtove in polja. 27. junija je 32 članov ZK očistilo nekaj vrtoev in njiv. 29. junija je 30 članov delovnega kolektiva Tovarne kopit odstranjevalo razne naplavine.

Na Senovem in bližnji okolici so delovni kolektivi in člani SZ več dni odstranjevali naplavine, čistili potok in popravljali ceste. Pri vseh prostovoljnih delih je sodelovalo približno 165 ljudi. Na Blanci so vaščani in šolarji popravljali pota, odstranjevali naplavine in dovažali les za mostove. Pri vseh akcijah je sodelovalo 155 ljudi.

V Brestanici je sodelovalo pri odstranjevanju plavov, dovažanju gramoza in odvažanju naplavin, popravilu mostu in drugih delih približno 155 ljudi.

O prostovoljnem delu v Krškem in okolici smo poročali že v zadnji številki našega lista, iz Brežic in Arčič pa še nismo prejeli poročil.

Republiški zbor je sprejel 7 zakonov,

ki utrjujejo načela družbenega upravljanja

Republiški zbor je v torek sprejel zakone o socialnih zavodih, o babiški službi in poročniški pomoči, o višjih zdravstvenih šolah in zakon o lovu. Zbor proizvajalcev pa je sprejel zakone o lovu, o sladkovodnem ribištvi in o omejitvah predelave lesa iglavcev ter potrdil pravila nekaterih strokovnih združenj.

Novi zakon o soc. zavodih omogoča boljše strokovno delo v zavodih pa tudi boljše življenjske pogoje oskrbovancev ter enoten sistem upravljanja. V skrb za socialne zavode je velikega pomena tudi sodelovanje ženskih društev prijateljev mladine in zavodnih organizacij.

V novem zakonu o babiški službi je poudarjeno načelo preventivne zaščite matere in otroka, ki je dosegla velike uspehe v preteklih letih in se povzpela na srednjeevropsko raven. Zakon predvideva zelo stroge sankcije za primere nepripravljenih splavov. V skupščini je bilo tudi govora o stimulaciji babc na terenu, s katero bi se jih zainteresiralo za preventivno delo in strokovno usposabljanje.

Zakon o višjih zdravstvenih šolah določa prevedbo šol za medicinske sestre za fizioterapevte in rentgenske pomočnice v Ljubljani na stopnjo višjih šol.

Ob sprejetju zakona o lovu se je razvila živahna razprava o škodi, ki jo povzroča sadjarstvo poljski žajci. Nekateri poslanci so predlagali, da se žajci v sadjarstvih predelanih ne lovijo. (Nadaljevanje na drugi strani)

Pred izredno okrajno konferenco ZK

Le nekaj mesecev je za nami, odkar so se delegati vseh osnovnih organizacij ZK krškega okraja zbrali na redni letni konferenci in vendar je Okrajni komite na svoji seji sklenil sklicati izredno konferenco ZK, ki se bo vršila jutri dopoldne v Krškem.

Sklicanje izredne konference ZK je narekovalo dejstvo, da se je med tem časom sestel IV. plenum CK ZK, vršil se je pa tudi III. kongres ZKS, ki sta komunistom prinesla vrsto naplog, hkrati pa jim dala napotke, ki so za praktično delo neprecenljive vrednosti.

Naloga, ki jih je nakazal IV. plenum, so se v osnovnih organizacijah ZK več ali manj ter z nekaterimi pomanjkljivostmi že pričele izvajati. V raznih ustanovah so se formirali aktivisti komunistov, ustanovile so se osnovne organizacije ZK v samostojnih zavodih, pri osnovnih organizacijah ki štejejo nad deset članov, pa se volijo sekretariati, ki bodo opravljali tekoče delo, privravnili sestanke organizacije in skrbeli, da se njen sklep organizacijsko-tehnične narave sprovajajo v življenje itd. Poleg teh trenutnih pa stojijo pred nami trajnejše naloge, na katere ukazuje IV. plenum in ki se nanašajo na celotno politiko sprejemanja, izključevanja in vzgojo članstva ZK, nenehno izpopolnjevanje sistema dela itd. Prav o tem, kako v praktičnem življenju in v naših razmerah nadalje izvajati zaključke plenuma, uporabiti dosedanje izkušnje itd., pa bo dala napotke jutrišnja konferenca.

Mnogo življenja, diskusij in

razprav, ne le med komunisti, temveč med ljudstvom sploh pa je v zadnjem času prinesel III. kongres ZKS. To je tudi razumljivo. Bogata vsebina referata sekretarja CK ZKS tov. Marinka, diskusija tov. Kardač, Vide Tomšičeve, Kavčiča in drugih je naše komuniste in aktiviste SZ za nadaljnje akcije v smeri socializma močno obogatila ter pokazala pot v prihodnost. Zlasti dve vprašanji, ki povezujejo kongres v eno celoto, to je vprašanje graditve komunalne skupnosti in vzgoje človeka na neposredni odgovornosti za svoje delo pred družbo, sta precej jasno povedali, kje so danes za komuniste glavne naloge.

Kakor po vsej Sloveniji tudi komunisti v krškem okraju od tedaj dalje na svojih sestankih in v javnem življenju sploh o tem ne molčijo. Res je, da so doslej več ali manj le načelno razpravljali o vsebini Kongresa, o svojih nalogah ter o tem, kako pristopiti k popolnejši predelavi kongresnega gradiva in konkretizaciji nalog, vendar so redke organizacije, ki niso pričele resneje razmišljati o tem, kje je njihovo mesto.

Ne bi predolgo iskali poti in načina, kako čimbolj osvojiti vsebino III. kongresa, da bi lahko to svojo aktivnost in v enotno politično akcijo na centralne probleme sedanjosti. K temu bo lahko mnogo prispevala izredna konferenca ZK za Krški okraj. Vršila se bo v času, ko je od III. kongresa ZKS že preteklo šest tednov in, ko so se že pokazale izkušnje, v katerih organizacijah pa tudi vseh, o čemer bo govorila konferenca. Zato je postavljeno

na dnevni red kot glavno vprašanje poročilo in razprava o sprovajanju v življenje zaključkov III. kongresa o tem, kako so se znašli komunisti, kakšne uspehe so že dosegli in kakšne slabosti so se v dosedanjem delu pokazale.

Na seji OKZK, kjer se je govorilo o pripravah za konferenco, je bilo poudarjeno, da bo konferenca dosegla svoj namen, če bo resno odražala razmere v osnovnih organizacijah ZK in kolikor bodo po poročilu poslegli v razpravo kandidati, iznesli izkušnje in probleme svoje organizacije, stali predloge in kolikor bodo uspeli živo posredovati ugotovitve in zaključke konference svojim članom.

Osnovna slabost letne konference je bila verjetno ravno v slabih diskusijah, dolgovčnosti in slabem zaključku. Sprožena je bila vrsta vprašanj, ki niso bila obdelana in tudi ni bilo na nje jasnega stališča konference. Zato je prav, če iz tega potegnemo izkušnje in se v tej smeri na izredno konferenco tudi bolj pripravimo.

Konferenca v Atenah se približuje koncu

Atene, 2. jul. (Tanjug) Na včerašnjem popoldanskem seji so predstavniki Grčije, Turčije in Jugoslavije obravnavali predložene načrte sporazuma o trojni zvezi. Sklenili so, da bo v današnjih predpoldanskih urah posebna podkomisija uredila besedilo materialov, o katerih so se doslej menili. Prihodnja seja bo danes popoldne.

ŽIVEL 3. JULIJ — DAN RUDARJEV!

Senovski rudarji bodo dostojno proslavili svoj praznik

Senovski rudarji bodo skupaj z ostalimi rudarji naše domovine slovesno praznovali tudi letošnji 3. julij — dan rudarjev.

Ta, za rudarje zgodovinsko pomemben dan in tradicionalen rudarski praznik se smatra v vseh rudarskih podjetjih kot dela prost in plačan dan. Letošnji 3. julij nameravajo na Senovem praznovati z v ta namen pripravljeno svečanostjo, ki se bo vršila pred upravnim poslopjem rudnika. Svečanost se bo pričela s slavnostnim govorom o pomenu rudarskega praznika. Pri slovesnosti bo sodelovala tudi rudarska godba na pihala z izbranim sporedom. Po končanem uradnem sporedu bo ljudsko rajanje, za kar bodo poskrbeli domači gasilci, ki bodo uredili veselični prostor.

Mnogi rudarji, posebno mlajši, bodo izkoristili ta in naslednji dan, ki pade na nedeljo, ter pohiteli v planine, ter tako na svežem planinskem zraku, v prijetnem razvedrilu preživeli svoj delovni praznik. Drugi bodo spet svoj praznik preživeli v rodbinskem krogu ali pa se krajšim izletom v okolico razvedrili po težkem delu. Tako bodo naši rudarji v prirčnem razpoloženju prebili svoj dan ter se moralno podkrepili za bodoče, še večje delovne uspehe.

Ko se na ta dan spominjamo naših rudarjev, moramo tudi nehote ugotoviti, da so mnogi

delovni uspehi, uspele akcije in delavska solidarnost v nestetih primerih dokaz velike socialistične zavesti rudarjev, rezultat socialistične preobrazbe našega delovnega človeka sploh. V vsem tem pa senovski rudarji skupaj z ostalimi rudarji domovine velikokrat prednjačijo. Dasiravno so dan za dnevom izpostavljeni življenjskim nevarnostim pod zemljo, pod najtežjimi pogoji dela, v borbi z elementarnimi nevarnostmi, vodo, plini in drugim, so naši rudarji ohranili primerno socialistično zavest, s katero se odlikujejo in katere krona so njihovi doseženi delovni uspehi.

Letovanje rudarjev na Bledu

Senovski rudarji bodo skupaj z ostalimi rudarji Zasavja odhajali v izmenah na sedemdnevni dopust na Bled, kjer je v ta namen pripravljena posebna vila.

To ugodnost rudarjem je pripravil republiški odbor sindikata rudarjev Slovenije s smotrom, da čim več rudarjev in njihovih družin članov izkoristi krajši dopust v osrčju Gorenjske, v romantičnem blejskem kotičku. Tudi sindikalna podružnica rudarjev na Senovem je že pričela s pošiljanjem svojih članov na letovanje, a s svojim sklepom, da se vsakega člana tudi finančno podpre s primernim zneskom, je odprla široko možnost, da se sedemdnevnega počitka na Bledu lahko res vsak član sindikata udeleži.

Celodnevna oskrba v sindikalnem rudarskem domu je v

odnosu na penzije na Bledu in tudi drugod minimalna, saj stane 370 dinarjev na dan, a sedemdnevno znaša 2.590 dinarjev. Če od tega zneska odštejemo sindikalno podporo, ki jo daje rudarjem njihova podružnica v znesku 2.000 din, potem vidimo, da je skušal sindikat ugoditi rudarjem, kolikor je to pač bilo mogoče, z željo, da se naši rudarji s to izredno priložnostjo, namenjeno izrecno njim, tudi v največjem številu koristijo.

Sindikalni dom rudarjev na Bledu za sedaj lahko sprejme približno do 30 gostov, a sčasoma, ko bodo razmere v domu še bolj urejene, se bo to število lahko tudi povečalo. Senovska podružnica sindikata bo tedensko pošiljala štiri osebe na ta oddih. Člani sindikata lahko peljejo s seboj tudi svoje člane družine, za katere pa seveda plačajo cel znesek dnevne oskrbe, dočim otrokom do 10 let starosti pripada 50% popust. Tako je omogočeno, da tudi svojci rudarjev odhajajo na dopust na Gorenjsko.

Dom stoji v neposredni bližini jezera, s prekrasnim razgledom nanj in na vso okolico. V bližini so razna kopališča, ki so te dni, z nastopanjem vročine, vsak dan polni domačih in tujih kopalcev. Tudi sama okoli-

lica Bleda nudi gostu izredno priložnost, da se naužije prirodnih lepot, kot so Bohinjsko jezero, izvir Savice, lepote Vintgarja, itd. Gostu, ki bi si želel planin, pa so dostopni izleti do bližnjih vršacev v Karavankah in Julijskih Alpah.

Gostje, ki so se vrnili iz dosedanjih sedemdnevnih izmen ne morejo prehoviti odlične hrane, dobre postrežbe in lepote, ki so se jih naužili — to pa je tudi najboljše agitacija za one, ki so se namenili, da bodo dopust preživeli na Bledu.

Zelje dosedanje številne prijave za mesec julij in avgust dokazujejo, da bodo rudarji Senovega v čim večjem številu izkoristili svoje dopuste v sindikalnem domu rudarjev na Bledu, saj je to njihov sindikalni dom, kjer bodo v prijetnem razpoloženju prebili kratek odmor, ter se tako še bolj pripravili na svoje bodoče delovne uspehe.

Na njihov praznik — 3. julij — se bodo naših rudarjev spominjali tudi ostali delovni ljudje domovine, v duhu jim čestitajo k temu prazniku, z željo, da ga čim lepše proslave ter da tudi v bodoče zanje svoje delovne uspehe in uspehe v daljnji graditvi naše socialistične domovine.

Na njihov praznik — 3. julij — se bodo naših rudarjev spominjali tudi ostali delovni ljudje domovine, v duhu jim čestitajo k temu prazniku, z željo, da ga čim lepše proslave ter da tudi v bodoče zanje svoje delovne uspehe in uspehe v daljnji graditvi naše socialistične domovine.

Na njihov praznik — 3. julij — se bodo naših rudarjev spominjali tudi ostali delovni ljudje domovine, v duhu jim čestitajo k temu prazniku, z željo, da ga čim lepše proslave ter da tudi v bodoče zanje svoje delovne uspehe in uspehe v daljnji graditvi naše socialistične domovine.

Na njihov praznik — 3. julij — se bodo naših rudarjev spominjali tudi ostali delovni ljudje domovine, v duhu jim čestitajo k temu prazniku, z željo, da ga čim lepše proslave ter da tudi v bodoče zanje svoje delovne uspehe in uspehe v daljnji graditvi naše socialistične domovine.

Na njihov praznik — 3. julij — se bodo naših rudarjev spominjali tudi ostali delovni ljudje domovine, v duhu jim čestitajo k temu prazniku, z željo, da ga čim lepše proslave ter da tudi v bodoče zanje svoje delovne uspehe in uspehe v daljnji graditvi naše socialistične domovine.

Na njihov praznik — 3. julij — se bodo naših rudarjev spominjali tudi ostali delovni ljudje domovine, v duhu jim čestitajo k temu prazniku, z željo, da ga čim lepše proslave ter da tudi v bodoče zanje svoje delovne uspehe in uspehe v daljnji graditvi naše socialistične domovine.

Na njihov praznik — 3. julij — se bodo naših rudarjev spominjali tudi ostali delovni ljudje domovine, v duhu jim čestitajo k temu prazniku, z željo, da ga čim lepše proslave ter da tudi v bodoče zanje svoje delovne uspehe in uspehe v daljnji graditvi naše socialistične domovine.

Tem in mnogim drugim čestitamo k prazniku...

Tudi rudarji potrebujejo razvedrila in oddiha v planinah

NA SENOVEM SO USTANOVILI PLANINSKO DRUŠTVO

Senovski planinci, ki do sedaj še niso imeli lastnega planinskega društva, so že od osvobodjenja sem razmišljali o oživilju planinstva v tem rudarskem kraju. Mnogo domačinov se je med tem časom vključilo v druga planinska društva, predvsem v Krško, ker za ustanovitev svojega društva ni bilo dovolj pripravljenosti. Pred kratkim pa so se le odločili. Pobudo za to so dali predvsem mlajši ljudje, a glavni iniciator je bil predvojni planinec tov. Salmič. Ustanovni občni zbor Planinskega društva Senovo je pokazal, da bo za to društvo v revirju dovolj razumevanja, saj je tudi potreba za oživiljanje planinstva večja kot kjer koli drugje.

Ze dejstvo, da jamski delavci potrebujejo razmeroma več razvedrila in oddiha v planinah, saj pretežno del časa prebijajo pod zemljo v slabem zraku, dokazuje, da bo društvo pritegnilo v svoje vrste čim več ljubiteljev planin ravno iz teh vrst, a predvsem rudarsko mladino.

Po gornji ugotovitvi je ustanovitev Planinskega društva na Senovem treba vsekakor pozdraviti, a njihov trud v izvedbi začetnih nalog vsestransko podpreti.

V novoustanovljeni odbor so pretežno vključeni mlajši ljudje, ki pa kažejo dovolj prizadevnosti, da bodo zares pričeli z intenzivnim delom. saj članstva tako po številu kot po pripravljenosti za sodelovanje imajo dovolj, a s potrebno agitacijo bodo v svoje vrste privabili še ostale rudarje in mladino.

Z ustanovitvijo Planinskega društva pa je ponovno oživela tudi ideja za postavitve planinske postojanke na Bohorju, ki je bila v času okupacije uničena in ki je pred vojno privabljala množične ljubitelje planin ne le iz Slovenije, temveč tudi iz sosedne republike, predvsem iz Zagreba. Masiv Bohorja s svojimi privlačnimi točkami, kot so Javornik (1023 m, najvišji vrh Bohorja), dalje Oslica (863 m) in drugi, nudi prijetne izletniške točke z izhodiščne postaje Brestanica. ki je s Senovim zvezana z redno avtobusno progo. Od Senovega pa pride človek v pištlih dveh do treh urah na vrh bohorških planin.

Ne samo to, da je Bohor priljubljena izletna točka, temveč tudi njegov zgodovinski pomen in vloga, ki jo je odigral Bohor v času NOB. Saj je v svojem okrilju čuval partizane in uničeval okupatorja, a planinska zemlja Bohorja krije padle partizanske junake, ki so dali svoja mlada življenja za svobodo delovnega ljudstva. Tudi to bo v bodoče privabljalo staro in mlado, da se obude spomini na tiste dni in da se mlajši generaciji prikaže veličina NOB.

Vse to, predvsem pa nuditi senovskemu delovnemu človeku zavetišče v gorah, je privelo Planinsko društvo na Senovem do načelnega sklepa, da na Bohorju, na mestu, kjer je pred vojno stala lovska kočija, postavi skromno, vendar zasilno zavetišče. Kaže, da bodo ta sklep tudi uresničili, saj pravijo, da so materialni pogoji dokaj dobri. Predvsem gre tovariška zahvala starim senovskim lovčim, lastnikom sedanjega zemljišča blivše kočje na Bohorju, ki so tako velikodušno odstopili ta svet Planinskemu društvu Senovo, seveda pod pogojem, da se prične nekaj delati. Tudi z nasveti, a morda tudi z delom, pravijo da bodo pomagali, samo da se res prične. Obstojeti temelji stare pogorele kočje bi deloma tudi ohranili nekaj dela in materiala, tako da bi sam začetek res ne bil pretežak. Glede lesa in postavitve zasilne barake, ki bi v začetku služila za shrambo orodja in materiala na zasilno tudi bo prenočišče se odadaj pogaja društvo z Gozdno upravo Brežice, ki bo verjetno šla v vsakem pogledu društvo na roko. Taino pa še vedno upajo senovski planinci, da bi s potrebno dotacijo Planinske zveze Slovenije le podoro kar bi jim dalo še mnogo več guma pri začetnem delu.

Odbor DPM Senovo

K.

K.

K.

K.

Delavski svet krmeljskega rudnika je zasedal

Pred dnevi je zasedal Delavski svet rudnika Krmelj. Razpravljali so o perečih problemih podjetja, med drugim tudi o vzrokih padca proizvodnje v zadnjih mesecih. Razprava je bila zelo živahna. Rudarji-člani delavskega sveta, ki so prišli na sejo iz jame, so govorili o raznih pomanjkljivostih, ki jih bo treba čimprej odpraviti. Nekateri so tudi predlagali, kako bi dvignili proizvodnjo. Med drugim so predlagali, da bi odkupili hišico, ki stoji na prostoru, kjer leži pod zemljo približno 12.000 ton premoga.

Direktor rudnika tov. Hegler je podrobno seznanil člane delavskega sveta s težavami, s katerimi se bori podjetje. Pri tem jim je tudi sam nasvetoval, kako bi lahko dvignili proizvodnjo. Pozval je člane delavskega sveta, naj se borijo za čim večjo štednjo in za čim večjo produktivnost vsakega posameznika v rudniku. Kajti

niso še izrpane vse možnosti. V rudniku je le nekaj dobrih števil, medtem ko ostale ne dajo od sebe tisto, kar bi lahko dale.

Na seji so tudi razpravljali o naročilu, ki ga ima rudnik od Glavne direkcije železnice v Ljubljani ki ni v celoti realizirano. Sklenili so, da bodo dobre številke delale tudi v nedeljo, kar bo omogočilo realizacijo naročila.

Po končani seji so se rudarji — člani delavskega sveta — slikali pred Domom Svobode.

Op. uredništva: Iz tehničnih razlogov smo priobčili v tej številki samo izseček iz obširnega članka o problemih krmeljskega rudnika, ki bo objavljen v prihodnji številki našega lista. Skupaj s člankom bomo priobčili tudi sliko članov delavskega sveta.

Rudnik nudi pomoč novoustanovljenemu Društvu prijateljev mladine na Senovem

Poldrugo leto je od tega, kar je bilo na Senovem ustanovljeno DPM, ki se je danes že kar dobro uveljavilo pri ljudeh. Vanj stopajo resnični prijatelji mladine, predvsem pa starši šolobveznih otrok.

Društvo se je pri svojem delovanju povežalo s šolo, s krajevnimi organizacijami in društvi, ki neposredno deloja z mladino, ter je v prav dobrih odnosih z občinskimi ljudskimi odbori in rudnikom na Senovem.

Svoje naloge izpolnjuje tako, da pomaga pionirski organizaciji pri njenih kulturnih prireditvah in organiziranju mladinskih praznov. Posebno skrb pa posveča vzgoji mladine in staršem. V ta namen prireja roditeljske sestanke s poljudnovzgojnimi predavanji in organizira vzgojiteljske obiske na domovih staršev šolske mladine. Pomaga povsod, kjer le more. Tako je po zaslugi društva nekaj mladincev, ki so iskali službo, dobilo primerno zaposlitev pri rudniku. Revni deklici, ki ji je pretila nevarnost, da izgubi vid, je društvo

oskrbelo specialni zdravniški pregled in ji nabavilo očala. Nadalje je DPM s posebno prizadevnostjo sodelovalo pri razmeščanju zdravstveno ogroženih otrok ter partizanskih sirot za počitniško kolonijo; saj je bilo po zaslugi društva sprejetih 46 Senovčanov v počitniško kolonijo.

Na zadnjem roditeljskem sestanku se je na pobudo članstva organizirala akcija za poplavljenice, pri kateri so člani uvideli potrebo, da pomagajo najrevnejšim z oblačili in obutvijo. In so uspeli. Že pri nekaj družinah je bilo zbranih 54 dobro ohranjenih oblačil in 7 parov obutve, največ za otroke.

Glede razdelitve darov se bo društvo povežalo s socialnim skrbstvom in občinskim odborom RK na Senovem.

Vsem darovalcem, ki so pri tej socialni akciji pokazali pravilno razumevanje in čuteče srce, se odbor DPM na Senovem najtopleje zahvaljuje.

Odbor DPM Senovo

K.

K.

K.

K.

K.

K.

Dan rudarjev — praznik, ki ga bodo tudi v Krmelju proslavili

Kot v ostalih rudnikih bodo tudi v Krmelju kar najlepše proslavili svoj praznik. Danes dopoldne bo v Domu »Svobode« proslava, ki se je bodo udeležili rudarji in številni gostje. O pomenu in zgodovini tega

velikega praznika rudarjev bo govoril direktor rudnika tov. Hegler. Po proslavi bo zabava. Več o tem, kako so krmeljski rudarji proslavili svoj praznik, bomo poročali v prihodnji številki.

Delavski svet, upravni odbor ter ravnateljstvo rudnika Senovec kakor tudi sindikalna podružnica, občinski komite ZK ter občinski odbor SZDL iskreno čestita osem senovskim rudarjem k njihovemu prazniku — Dnevu rudarjev — in jim tudi v prihodnje že e mnogo sreče in uspehov pri njihovem ustvarjalnem delu, ki ga vlagajo za napredek naše socialistične domovine. Enako žele in čestitajo tudi ostalim rudarskim kolektivom Slovenije.

Dr. Bric Mirko:

Analiza tuberkuloze krškega okraja

Do danes v krškem okraju, ki šteje 73.644 prebivalcev, nismo imeli točnega pregleda nad vso tuberkulozo, niti ni bilo mogoče dobiti točne slike zaradi velikosti okraja in še zaradi tega, ker je prevladovalo pri nekaterih osebah mišljenje, da pravzaprav tuberkuloze v krškem okraju ni ali pa je minimalna. Fluorografska akcija, ki je bila konec 1953, in kontrola fluorografskih pregledov, narejena februarja 1954, je pokazala, da je bila ta akcija za ta okraj prepotrebna, kajti takih rezultatov nismo niti zdaleka pričakovali. Ta akcija nas je obenem tudi prisilila, da smo izvršili ponovno kontrolo vse nam poznane aktivne tuberkuloze in smo na ta način dobili, lahko rečem, precej točno sliko tuberkulozne bolnišnice celotnega okraja Krško.

Razumljivo je, da je za zdravstveno zaostali okraj, kot je okraj Krško, že sama fluorografska akcija bila težavna in da so morali priskočiti na pomoč vsi javni delavci, da se je slikanje pljuč izvedlo v redu. Udeležba je bila dobra in je bilo število fluorografskih 45.785. Udeležba bi bila lahko še boljše in celo 100%, da ni ravno v tistem času izbil tržaški problem. Mnogi so morali zaradi tega na mejo, pojavili pa so se tudi taki, ki so pričeli govoriti, naj ne hodijo na pregled. Po mnenju teh glav je fluorografska akcija v vojaških rokah in vsak, ki je zdrav, bo takoj mobiliziran. Napisali smo nekaj člankov v lokalni časopis, aktivisti pa so šli med ljudi in uspeh je bil prav dober. Res pa je le to, da so zaradi takratne mobilizacije v glavnem izostali le tisti, ki so morali na mejo in še ti prihajajo sedaj sami od sebe na pregled.

Kot tuberkulozni bolnik pozitivnega izpljunga, tako so se vsi ponovno zmedli, ko so bili klicani na kontrolni pregled. Vsi so bili prepričani kljub predhodni obrazložitvi v lokalnem časopisu, da so vsi ti ponovno klicani na kontrolo hudo bolni. Preden je dispanzer ugotovil, da so bolni samo na srcu, so že prišli svojci tega srčnega bolnika v dispanzer, da jim povemo potrebne mere in ukrepe, da se ne bi okolica tega srčnega bolnika nalezla tuberkuloze. Taki ljudje so ponekod naredili veliko paniko in zmedo med vsem prebivalstvom.

Ko smo začeli s kontrolo fluorografskih pregledov, ni pač nihče mislil na to, da je bil strah večine poklicanih na kontrolni pregled upravičen. Po Golniku je bilo od 45.785 ljudi osumljenih 1.282, to je 2,8%, izmed katerih je pa bilo dispanzerju že znanih 120 ljudi, ki bolehalo za aktivno pljučno tuberkulozo. Naša kontrola fluorografskih pregledov je nato med

1.162 na novo osumljenimi našla 363 primerov aktivne tuberkuloze in od teh jih odpade 119 na odprto pljučno tuberkulozo s pozitivnim izpljunkom. Ostanek 244 bolnikov pa odpade na aktivno TBC, potrebno zdravljenja. Pri teh bi bil marsikateri izpljunek glede Kochovega bacila pozitiven, če se ne bi delal pri preiskavah samo bris grla. Pri nekaterih smo pregledali izpljunek tudi po osemkrat, to pa le v tistih primerih, kjer smo rentgenološko videli jasno kaverno, a je laboratorij ni mogel takoj potrditi. Skupno smo pregledali 1.309 oseb in napravili 1.062 preiskav izpljunga in 1.309 preiskav krvi.

Kakšno je stanje tuberkuloze v posameznih občinah, nam najbolje pokaže pričujoči grafikon. Večje črne pike nam kažejo aktivno TBC, manjše neaktivno, kocka premoga pa silikozo. Ob naši levi napisana številka nam pove število aktivne TBC, znano našemu dispanzerju, številka desno pa novo aktivno TBC, odkrito po fluorografski akciji. Številka na prsih, pri neaktivni pa pod nogami, nam označi skupno število aktivnih oziroma neaktivnih TBC v tisti občini. Številke v oklepaju pa povedo samo odprto pljučno tuberkulozo, ki nam ni bila znana do fluorografske akcije.

Pričakovali smo večje število silikoz (kamen na pljučih), a jih je skupaj v vsem okraju le 30. Od teh 30 so vsi delali v inozemstvu (Belgija, Holandija, Francija) in so večinoma že vsi upokojeni.

Netuberkuloznih obolenj smo našli 165 in to večinoma ljudi s srčnimi napakami in rakastimi tvorbami na pljučih.

Na zaključku, preden preidemo na kritiko in na naše perspektive, bi povedal le še to, da imamo danes v vsem okraju 819 aktivne TBC, od te na novo odkritih 363 primerov, in med temi, kakor sem že omenil, 119 primerov iz odprte pljučne TBC. Celotno število neaktivne znaša 377. Skupaj z aktivno in neaktivno je torej v okraju Krško 1.196 primerov tuberkuloze ali v odstotkih 1,605%. Vsa aktivna tuberkuloza pa znaša v odstotkih 1,1%.

Kritika

Za tako veliko akcijo kot je bila fluorografska, je bilo treba v resnici mobilizirati vse zavodne ljudi, vsa podjetja zainteresirati vsakega posameznika, da je bil dovolj poučen o važnosti velikopotezne akcije, ki nam jo v korist našega zdravja nudi ljudska oblast. Prijetna dolžnost mi je, da na tem mestu izrečem vso pohvalo OLO Krško, ki je z vso resnostjo in ljubeznijo odprtih rok priskočil

na pomoč in pozitivno izvršil težko nalogo. Prav tako sem bil veselo presenečen nad razumevanjem Gosodne uprave v Brežicah, ki nam je takoj priskočila na pomoč z motornimi vozili, kolikor smo jih potrebovali. Če bi bilo tako razumevanje tudi po drugih ustanovah, bi bilo v resnici veselje začeti še tako veliko in težko akcijo, kajti z roko v roki bi šli preko vseh zaprek.

Vprašanje zase so ljudje, ki se niso odzvali našemu pozivu. Ti so v resnici vredni vse graje. Vseh skupaj je bilo takih 160. Nekaj je bilo v resnici upravičenih izostankov, večini se pa ni ljubilo iti na pregled. Zaradi teh malomarnih ljudi smo bili prisiljeni priti s prenosnim rentgenom v vsako občino. Ali mislite, da so se pozivu odzvali? Večina da. Izostali so pa zopet tisti, katerih hiše so bile poleg našega rentgenskega aparata in zaradi svoje komoditete niso bili razpoloženi, da bi naredili tistih nekaj korakov in zvedeli za svoje zdravstveno stanje. Najbolj nesramen je na vsak način primer Matije Selaka iz Studenca 47. Ko smo poslali k njemu kurirja, da ga pokliče na pregled, ga je gospod Selak kratkoma odgnal z besedami: »Primeri mi ne govorite!« Kulturi: »Če me pride še kdo iskat, ga bom sunil v riti!« Prepričan sem, da se bo tudi za takega dobil primeren odgovor. Sram na! ga bo, da skrb in prizadevanje naše oblasti za zdravje vsakega posameznika pošilja on, gospod Selak, kratkoma v r... Sodnik za prekrške bo že tak, obnašanje pravilno ocenil in primerno nagradil.

Naše perspektive

niso ravno najlepše. Sedaj imamo končno le enkrat jasno sliko pred seboj. Za vso Slovenijo, zlasti pa za okraj Krško, je ta bolezen prava nesreča in velik problem. Lahko se samo še primerja s poplavlami, s točo ali sušo, ali vendar vse to pride in zopet gre. Pusti sicer za seboj opustošene kraje, ne zahteva pa toliko človeških žrtev kot tuberkuloza.

Če bi pljučni oddelek v Brežicah bil še enkrat večji, bi človek veliko lažje zadihal. Toda ta oddelek je ostal le na tretjini prvotno namenjenega načrta in tako danes ne moremo kriti vseh potreb, ki so prišle tako aktualno na dan. Zaradi tega še vedno niso vsi ljudje na zdravljenje, kajti vsa zdravilišča so prenapolnjena in bolniki tavajo v negotovosti in so po pravici včasih tudi sitni in razdraženi, čeprav je njihova notranjost plemenita in dobra.

Zdravstvo krškega okraja ima zatorej polne roke dela, polno skrbi. Na račun drugim

namenjenih kreditov bomo letoš dobili dispanzer, ki bo ustrezal vsem predpisom zdravstvene ustanove, tako da ne bodo prišli v dotik s tuberkuloznim bacilom bolniki otroške poliklinike, zobne ambulante in tisti ljudje, ki pridejo zdravi na pregled. Načrti se že delajo, v kratkem bomo začeli z gradnjo. Dobili bomo tudi nov rentgenski aparat, da bo na ta način delo dispanzerja še boljše in da bo zdravstveni kader primerno zaščiteno pred smrtonosnimi rentgenskimi žarki. S pomočjo patronažne službe bo treba odkrivati nove bolnike in jih čimprej začeti zdraviti. Resnici na ljubo je treba povedati, da odkrivamo vsak dan nove primere tuberkuloze in da procent tuberkuloze še vedno raste.

Če vemo to, da smo po števi-

lu tuberkuloze na prvem mestu, ali pa v najboljšem primeru delimo prvo mesto s trboveljskim okrajem, je s tem povedano dovolj. Ne bi storil prav in bi čutil večni madež odgovornosti na sebi, če ne bi vseh teh problemov odkril javnosti in stalno poudarjal, da je treba tem bolnikom nuditi vse razpoložljivo, da bodo čimprej zdravi, da bodo čimprej nadaljevali delo in s tem izpolnili izpraznjeno mesto v verigi naših naporov. Na ta način bodo otroci v najkrajšem času imeli zopet pri sebi očeta in mater, mož ženo ter starši sina in vsi izdatki za njihovo zdravljenje bodo stokrat povrnjeni. Večkrat povedati resnico v oči, to ni nobeno izsiljevanje, temveč stalno informiranje, stalno upravičeno opozarjanje na najbolj pereča vprašanja, ker, bo-

dimo odkriti, če še tako važno stvar enkrat samo mimogrede poveš, se na to stvar zelo hitro in kaj rado pozabi.

ZAKLJUČEK

Z vsemi silami je treba na delo in v borbo, kajti zavedamo se, kaj preti celemu okraju. Z roko v roki pojdemo v boj proti beli kugi in se borimo z vsem pogumom do končnega uspeha. Če se dela ne bomo ustrašili in pa problemov, ki se bodo vsak dan na novo pojavljali, bomo gotovo čez dve ali tri leta tudi v našem okraju praznovali veliko zmago z veseljem nad uspešnim delom, veseli, da smo napravili mogočen jezik proti uničevanju našega naroda in si srečni pomeli roke, češ: težko je bilo, a je vendar šlo.

Tvoja kri rešuje življenje

Ekipa zavoda za transfuzijo krvi je v preteklem letu obiskala skoro vse okraje v Sloveniji. V letošnjem letu pa je prišla tudi v okraj Krško, kjer je okrajni odbor Rdečega križa zbiral prostovoljne krvodajalce. Doslej je najboljši uspeh dosegel občinski odbor Rdečega križa v Senovem, kjer so zbrali preko pet sto krvodajalcev. Največ razumevanja do te akcije so pokazali jamski delavci, žene, učenci rudniških pisarn in prosvetni delavci z gimnazije. Med prvimi podpisniki so bili tajnik občinskega ljudskega odbora in vsi vidnejši predstavniki občine.

Verjetno se bo kdo vprašal, zakaj so zlasti žene najbolj razumele pomen te humane akcije? Na to ni težko odgovoriti. Med prijavljenimi je veliko število mater, ki bi darovale življenje za svojega otroka. To ni zgolj fraza, ker nam praktični primeri potrjujejo njihovo skrb za otroka. Tako se je ena izmed žen prijavila takoj kot prostovoljna krvodajalka, ko je zvedela, da Rdeči križ organizira odvzem krvi. Iz srca ji je ob podpisu privrelo: »Moj otrok je ležal v bolnišnici težko bolan. Zdravnik je določil, da mora dobiti transfuzijo krvi. Sama sem mu jo hotela dati, samo da bi mu rešila življenje. Zal se moja krvna grupa ni ujemala z njegovo. Ker so tudi v bolnišnici poizkušali zdravstveni delavci, jo je namesto mene dala medicinska sestra. Kri želim sedaj vrniti, ker se zavedam da bom z njo lahko rešila življenje drugemu otroku.«

Zasluge za tako veliko število prijavljenih ima brez dvoma občinski odbor Rdečega križa s predsednico tovarišico Elfrido Ambrožič, tajnico tov. Ivo Kav-

čič in zdravnikom dr. Julijem Murgelj. Pomoč pa so jim nudili tudi ostali odborniki in poverjeniki ter tečajnice, ki so končale tečaj Rdečega križa za zdravstveno prosvetljevanje.

ženske vaske mladine. Želeli bi, da bi temu zgledu sledili tudi drugi občinski odbori Rdečega križa.

Glavni odbor Rdečega križa Slovenije — Ljubljana

Naši otroci odhajajo na letovanja, da bi se čili in zdravi vrnili na svoje domove

Dan za dnem odhajajo naši otroci na letovanja v razne kraje. Njihova srca so polna pričakovanja. Nekateri od teh, ki gredo tudi letos, so že bili v kolonijah in je zato njihovo pričakovanje določnejše. Drugi pa si le nejasno predstavljajo življenje v velikem kolektivu ob igri, ob kopanju in veselju.

Na poziv Okrajnega ljudskega odbora so starši skupaj z učitelji prijavili za letovanje 480 otrok. Če ne bi bile možnosti letovanj omejene, spričo pomanjkanja primernih stavb in denarnih sredstev, bi bilo to število še mnogo večje. Mnogi učitelji so pripovedovali, kako velik interes vlada med otroki in starši za letovanja. Zaradi omenjenih težav je bilo treba med številnimi, ki bi radi letovali, izbrati zdravstveno in socialno najpotrebnejše. Nekateri otroci pa bodo letovali za nagrado, ker so se vse leto trudili in dosegli odlične uspehe. Vse priprave in delo vodi komisija za počitniška letovanja pri Svetu za zdravstvo in socialno politiko OLO. Posebna skrb je bila že lani, pa tudi letos, posvečena otrokom padlih borcev in žrtvam fašističnega terorja, za katere prispeva del izdatkov Glavni odbor ZB Slovenije. Vsako leto se kaže v večji

meri razumevanje za organizirano počitniško življenje otrok. Mnogi, ki prej niso verjeli, so se spričo dobrih zdravstvenih uspehov, ki so jih imele kolonije in taborjenja prejšnjih let, pridružili mnenju, da ima letovanje otrok veliko vzgojno prednost. Dočim smo se v prejšnjih letih zelo borili za finančna sredstva, moramo z veseljem ugotoviti, da je letos vsestransko večje razumevanje. Že okrajna skupščina je letos izglasovala še enkrat več sredstev, kot ji je bilo v to svrho odobrenih lani. Vedeti je namreč treba, da počitniška letovanja precej stanejo glede na nujnost izdatne in dobre hrane, da se otroci zares opomorejo. Ker so običajno starši zdravstveno najskrbnejši otrok najmanj sposobni plačila, jim priskoči na pomoč družba.

Letos bo letovalo v kolonijah in taborjenjih skupno 352 otrok v Banjolah, Tolminu, Lovranu, Malenski, Ižicah in Slovenjem Gradcu. 35 otrok pa bo 13. julija odšlo na Koroško. Nekateri se že vračajo veseli, zagorelih lic, drugi odhajajo. Zadnja skupina 100 otrok bo odšla v Tolmin 29. julija. Taborjenja bodo pričela okrog 10. julija. Za odhode vseh skupin bodo starši pravočasno obveščeni. V.S.

Stanje TBC
okraja Krško v febr 1954
po fluorografski
akciji

